

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

KUNSZERY Gyula

Cím:

'Ősz hajfirtöket érintett a krizma

A 200 éves budai Szent Anna templom ünnepén

Forrás:

UJ
EMBER
(Hely)

1962. nov. 18
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Szám

Temély

Idő

Hely

Tárgy

OSZTÁLYOZÁS

726.5

Anna templom

"1962"

(nt.)

A budai Duna-parton emelkedő Szent Anna-templom karsú, kettős tornyával, kecses arányaival, tetőzet alá rejtett eliptikus kupolájával, a hazai barokk építészet egyedülálló remeke. Belsőjében két évszázad művészi alkotásai halmozódtak fel, közülük csak a legnevezetesebbeket említjük: Bebo Károly XVII. századi oltárszobrai és szőszékét, Wagenschön bécsi festőnek a falakat díszítő számos szentképét és a modern magyar egyházművészet két nagynevű mesterének, Molnár C. Pálnak és Kontuly Bélának monumentális kupolafreskóját. Ez a remek templom most volt éppen 200 éves; a kupola zárókövét 1762. november 4-én helyezte el Nepauer Máté, a neves budai építőművész.

A jubileumi évfordulón felémelő ünnepi események színhelye volt a templom díszes csarnoka. November 3-án délután itt tartották meg a szokásos nagy-budapesti első szombati ájtatosságot. Az ünnepélyes szentmisén evangéliumkor Bányai Ferenc budapest-újlaki apátplébános mondott szentbeszédet, megemlékezvén a 200 éves évfordulóról, méltatva a Mária-kultusz ápoló első szombati ájtatosságok jelentőségét és bejelentvén az ünnepség legkimagaslóbb eseményét; a szentmisét követő bérmálást.

Ennek a bérmálásnak, melyet Schwarz-Eggenhofer Artúr esztergomi apostoli kormányzó szolgáltatót ki, különleges színt kölcsönzött az a körülmény, hogy ez alkalommal egész Nagy-Budapest területéről — mintegy félszázan — olyanok gyülekeztek össze a szentség felvételére, akiknek erre nem volt alkalmuk fiatalabb korukban. Mert ennek a szentségnek is vannak »késői hivatású« felvevői. »A szél ott fúj, ahol akar« (Ján. 3, 8) — mondta az Üdvözítő Nikodémusnak a Szentlélek titokzatos működésére célozva. Hozzátehetjük; és akkor, amikor akar. Néha, mint a késői bérmálkozók csoportja mutatja, már jóval túl az élet derekán. De így szinte még meghatóbban — mondhatnók: hi-telesebben — hangzik el a keresztelési fogadalom megújítása és a hitvallás szövege. Hi-

szén az egyes szakaszok után felhangzó, a tágas templomcsarnokot betöltő »Hiszek!« vallomása mögött nem fiatal életek lelkesült fellobbanása, hanem tapasztalatokban, megpróbáltatásokban bővelkedő idős életek komoly megfontoltsága sorakozik... Megható, szívbemarkoló jelenet volt, amikor a »késői hivatású« bérmálkozók sorra elvonultak a szentséget kiszolgáltató főpap előtt. A ruhák uralkodó színe nem az ifjúság derűs hófehéreje, hanem az öregség komoly, ünnepi feketéje; a szentség krizmája ősz hajfirtök alatt az életgondoktól felbarázdált homlokokat érint, és a vállat érintő »bérmászülő« nem egy esetben fiatalabb a »bérmagyermeknél«. De a hatás ugyanaz: lehetetlen nem érezni a mindeneket betöltő Szentléleknek az őszi komor-ságot is pünkösdi hangulatot árasztó jelenlétét...

A jubileumi ünnepségsorozat méltó befejezése volt másnap, november 4-én, a templom plébánosa, Mohácsy Gyula által mondott ünnepi nagymise, amelyen a templom kórusa — mintegy együtt ünnepe-lvén a Szentatya koronázási évfordulóját is — Mozart koronázási miséjét énekelte.

Kunszery Gyula